

موج خالص سازی ها، سهمگین و بی محابا بر اساتید نخبه و ممتاز می تازد؛

تصفیه برای امام صادقی سازی همه دانشگاه های کشور

محبوبه ولی

مهر ۱۳۷۹ خبر «درخشش تیم المپیک کامپیوتر ایران در رقابت های جهانی چین» به عنوان خبری شیرین در رسانه های کشور منتشر شد. در آن رقابت ها که ۷۰ کشور جهان شرکت کرده بودند ایران با چندین مدال، پس از آمریکا رتبه ششم را کسب کرده بود.

«بهداد اسفهدی» و «علی شریفی زارچی» دو مدال طلای آن رقابت ها را برای ایران به دست آوردند. مطابق معمول اکثر المپادی ها و رتبه تکرر قمی های کنکور آنها هم می بایست از ایران رفته باشند؛ کماینکه از میان آن دو بهداد اسفهدی مهاجرت کرده است. دیگری اما عضو هیأت علمی بیوانفورماتیک و هوش مصنوعی دانشگاه مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف شد تا در روز پیش که خبر اخراجش از این دانشگاه را در توییتر منتشر کرد!

گزارش

البته همه کسانی که قرار است جای خالی اساتید اخراجی را پر کنند، گمنام نیستند؛ املا محجری نزدیک به سعید جلیلی است. این همه کردن کرسی های علمی به خودی ها، مهر تاییدی است بر همان رسوایی بهانه های بروکراتیک برای اخراج اساتید

نماینده مجلس:

قانون حجاب از مهر امسال اجرایی می شود

مثال الگوی لباس برای دانش آموزان دختر و پسر مطرح شده است.

رئیس کمیسیون قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در مجلس شورای اسلامی از اجرای قانون حجاب از مهر امسال خبر داد و گفت: بازدارندگی این قانون به حدی قوی است که پیش بینی می کنیم تا پاییز امسال عمده ساختار شکنی ها و ناهنجاری های اجتماعی در بخش حجاب و عفاف در جامعه بر طرف خواهد شد.

به گزارش ایرنا، امیرحسین بانکی پور با بیان اینکه ۹۹ درصد مفاد لایحه حجاب و عفاف، جنسیتی نیست و در آن اشاره به زن یا مرد بودن نشده، به خبرنگاران گفت: در مواردی مانند برهنگی یا بد پوششی هیچ جنسیتی مراد ما نیست و برای همه مردان و زنان مطرح است بعنوان

خبر

اما سوال اینجاست که چرا با گذشت بیش از چهار دهه، جمهوری اسلامی همچنان ناگزیر از تصفیه و خالص سازی است؟

به نظر می رسد مادامی که فضا برای تضارب آرا و سعه صدر برای شنیدن صدای منتقد وجود نداشته باشد، انقلاب فرهنگی رویه ای جاری و ساری خواهد بود که در پی آن شاگردان مکتب تصفیه هر روز با تنگ تر کردن حلقه خودی ها در دانشگاه ها، اعتبار علمی نهاد دانشگاه را نشانه می گیرند.

خالص سازی های جدید از کجا آب می خورد؟

اخیرا روزنامه اعتماد اسامی ۱۵۷ استاد دانشگاه را که در دولت های محمود احمدی نژاد، حسن روحانی و ابراهیم رئیسی اخراج شده اند منتشر کرد. ۵۸ تن از آنها، اساتیدی بودند که از ابتدای فعالیت دولت سیزدهم تا پایان مرداد ۱۴۰۲ از تدریس در دانشگاه اخراج و تعلیق شده یا وادار به بازنشستگی اجباری و زود هنگام شده اند.

علی رغم این خالص سازی ها اما دانشگاه نه تنها به آن دانشگاه تراز انقلاب اسلامی و آن دانشگاه فاضله ای که نظام تعریف می کند، نزدیک نشده، بلکه آنطور که کانون صنفی استادان دانشگاهی در نامه اعتراضی دیروز خود نوشته، وزیر کشور دولت رئیسی معتقد است که دانشگاهیان و مشخصا اعضای هیأت علمی، بزرگترین عامل ناآرامی های سال ۱۴۰۱ بوده اند.

کانون صنفی استادان دانشگاه در این نامه با انتقاد از نگاه امنیتی و حضور نیروهای امنیتی در دانشگاه ها، خواستار پایان دادن به احضار استادان و دانشجویان به جلسات بازجویی تحقیر آمیز شده است.

اخراج بی پروای چندین استاد دانشگاه و عضو هیأت علمی به طور همزمان اما حاکی از آن است که این نگاه امنیتی نه تنها قصد تمامی ندارد، بلکه در پی تقویت و تشدید است.

هفته گذشته، جواد محمدی رئیس دانشگاه آزاد اسلامی استان تهران از مشارکت با مدارس دینی و حوزه های علمیه و راه اندازی مدارس تیزهوشانی خبر داد که دانش آموزانش به گفته او دلبسته نظام خواهند بود.

علی رغم این تلاش ها اما واقعیت این است که اخراج اساتید و دانشجویان دگراندیش و برنامه ریزی برای تأسیس مدرسی که به چه های «دل بسته نظام» تربیت کنند، ابتکار تازه ای نیست که بتوان از آن انتظار نتیجه داشت؛ بلکه امتداد همان پاکسازی های همیشگی و چهار دهه تبلیغات انحصاری در رادیو و تلویزیون و آلودن کتب، مدرسه و دانشگاه به ایدئولوژی است. با این حال به نظر می رسد خالص سازی ها از این هم فراتر خواهد رفت و هدف غایی جریان پشت پرده آن، امام صادقی کردن همه دانشگاه های کشور است؛ از این رو بسیاری معتقدند که فعلا پایانی بر پروژه تصفیه نهاد دانشگاه متصور نیست و باید منتظر اخراج های بیشتری بود!

اساتید اخراجی را بر کنند، گمنام نیستند؛ املا یکی از آنها امیرحسین ثابتی، مجری صداوسیما، عضو جبهه پایداری و از چهره های نزدیک به سعید جلیلی است که گفته می شود قرار است در دانشگاه شریف به دانشجویان درس «انقلاب اسلامی» بدهد.

شبیخون زدن بر اساتید منتقد و همه کردن کرسی های علمی به خودی ها، مهر تاییدی است بر همان رسوایی بهانه های بروکراتیک برای اخراج اساتید.

از مانو تا شاگردان مکتب «تصفیه»!

اخراج اساتید، نه فقط در ایران، بلکه در برخی کشور های دیگر نیز موضوع تازه ای نیست. یکی از معروف ترین نمونه ها از آن، انقلاب فرهنگی چین کمونیست در مه ۱۹۶۶ به دستور مانو است که گرچه نتایج فاجعه باری به دنبال داشت اما الگوی بسیاری از کشورها برای تصفیه و خالص سازی است.

مانو آن انقلاب به اصطلاح فرهنگی را که در بی ایش خیل عظیمی از چهره های میانه روی حزب کمونیست اخراج شدند را «تصفیه بزرگ» نامید. در فضای علمی و آموزشی، چین کمونیست، کاردهای سرخ را اساماندهی کرد که نیروهای بسیجی شبه نظامی متشکل از دانش آموزان و دانشجویان تندرو بودند و شروع به پاکسازی دگراندیشان کردند. نه فقط چین، بلکه شوروی کمونیستی نیز تجربه های متعددی از این دست تصفیه سازی ها دارد.

رسوایی «بهانه های بروکراتیک»

وزارت علوم دلایل این اخراج ها را نه سیاسی، بلکه ناتوانی علمی، عدم انجام تعهدات آموزشی و مسائل اداری خوانده است. مثلا درباره علی شریفی زارچی گفته می شود که او اخراج نشده، بلکه اقدامی برای تمدید قرارداد خود انجام نداده است. زارچی این ادعا را رد کرده و با انتشار تصویری از تاریخ ثبت درخواست های ترغیب و تبدیل وضعیت خود نوشته است: «حقیقت را فدای سیاست می کنند»

محمد فاضلی، استاد جامعه شناسی دانشگاه شهید بهشتی که خود نیز طعم اخراج را چشیده است، در واکنش به این ادعا درباره شریفی زارچی نوشت: «بهانه های بروکراتیک این اخراج، رسواتر از آن هستند که کسی راقانع کند».

اما آنچه این بهانه های بروکراتیک را رسوا می سازد، تگاهی به خط سیاسی همه این اساتید اخراج شده است. همگی منتقد وضعیت موجود هستند و در جریان وقایع سال گذشته، با امضای بیانیه ها و همراهی دانشجویان در تحصن ها، کنش های اعتراضی داشته اند. از سوی دیگر جایگزین کردن همفکران و خودی ها به جای آنها بر این رسوایی دامن می زند.

شوراهای صنفی دانشجویان که از حذف ۷ استاد دانشگاه ادبیات دانشگاه تهران خبر داده اند، گفته اند که وقتی لیست دروس منتشر شده، دانشجویان متوجه شده اند که همزمان با جای خالی اساتید قبلی، دروس تخصصی به افتراق گمنام و نزدیکان بسیج اساتید سپرده شده است. البته همه کسانی که قرار است جای خالی

به نظر می رسد خالص سازی ها از این هم فراتر خواهد رفت و هدف غایی جریان پشت پرده آن، امام صادقی کردن همه دانشگاه های کشور است؛ از این رو بسیاری معتقدند که فعلا پایانی بر پروژه تصفیه نهاد دانشگاه متصور نیست و باید منتظر اخراج های بیشتری بود!

در ایران، پس از انقلاب اسلامی، امام خمینی طی فرمانی اعلام کرد: «باید انقلابی اساسی در تمام دانشگاه های سراسر ایران به وجود آید تا اساتیدی که در ارتباط با شرق و یا غربند تصفیه گردند و دانشگاه محیط سالمی شود برای تدریس علوم عالی اسلامی».

این فرمان، مقدمه ای بود بر انقلاب فرهنگی در دانشگاه ها و پس از آن شکل گیری شورای عالی انقلاب فرهنگی که هنوز نیز پس از چهل و اندی سال، کماکان در تدارک تصفیه دانشگاه ها است.

تاکید کرد: سخت ترین مجازات ما برای این گروه و افرادی است که به طور سازمان یافته و در ارتباط با خارج این جرم را ترویج می کنند.

وی دیگر جرائم مربوط به حجاب و عفاف را توهین و تمسخر حجاب، ترویج یا تبلیغ برهنگی، سفارش کار یا تبلیغات به مرو جان بی حجابی، از تکاب جرائم این قانون توسط اشخاص دارای شهرت یا تاثیر گذاری اجتماعی (سلبریتی ها)، مصاحبه با اشخاص مشهور مرتکب جرائم این قانون در رسانه ها و جرائم خانواده های مسئولان، عنوان کرد و افزود: اگر مسئول، همسر یا فرزندان وی مرتکب این جرائم شوند از تخفیف مجازات بر خود، دار نخواهند شد.

بانکی پور تعرض به بانوان محجبه، توهین به آمر به معروف و کشف حجاب زنان در غیر حریم خصوصی را از دیگر جرائم مندرج در این قانون دانست و توضیح داد: مرتکبین زیر ۱۸ سال فقط با مجازات نقدی و محرومیت از خروج از کشور مواجه می شوند.

وی ادامه داد: در هفته های اخیر روایت سازی های متعددی از قانون حجاب و عفاف صورت گرفته که برخی از آنها بیشتر شبیه به لطفیه است اما آنچه در برخی رسانه ها تصویر سازی شده باصل این قانون، بسیار متفاوت است.

بانکی پور با تاکید بر اینکه این قانون، بگیر و ببند نیست، اضافه کرد: در مواردی مشخص شده که از افرادی که مرتکب جرائم مربوط به این قانون شدند استفاده نشود اما این موضوع به معنی بگیر و ببند نیست بلکه باید افرادی که می توانند الگوهای خوبی برای جامعه باشند به کار گرفته شوند. وی همچنین یاد آور شد: ملاحظات مادر لایحه مذکور این بوده که هیچ تقابلی بین مردم با مردم رخ ندهد.

سخت ترین مجازات ها

برای اقدام های سازمان یافته است

این نماینده مجلس یکی از جرائم راهکاری با گروه های خارجی یا معاند برای ترویج یا تبلیغ بی حجابی دانست و

دانشگاه ها می شود و تاسف بار تر آنکه بعضا دخالت برخی نهاد های بیرون دانشگاه در تصمیم گیری هیأت های جذب تاثیر می گذارد؛ به همین دلیل و به دلیل ضرورت اصلاح روند حاکم بر هیأت جذب دانشگاه ها از عضویت در این هیأت استعفا می کنم.

محمد رضا عارف از هیأت جذب دانشگاه شریف استعفا کرد

دانشگاه را مورد هدف قرار داده است و سال گذشته نیز در نامه ای به رئیس جمهور محترم نسبت به تبعات بر خوردهای امنیتی با اساتید و دانشجویان هشدار داده بودم.

عارف تاکید کرد: به عنوان کسی که سال ها در دانشگاه فعالیت داشته ام، وضعیت موجود در نهاد های علمی کشور که به واسطه دخالت های مستمر نهادهای بیرون از دانشگاه تبدیل به یک اداره معمولی شده است را به هیچ وجه ببیند آموزش عالی کشور نمی دانم.

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام افزود: روند حاکم بر هیأت های جذب دانشگاه ها عملا باعث خروج نخبگان از

محمد رضا عارف رئیس کانون صنفی استادان

دانشگاهی ایران از استعفا خود از هیأت جذب دانشگاه صنعتی شریف خبر داد و تاکید کرد: دخالت های مخرب نهادهایی که هیچ ربطی به مسایل درون دانشگاه ندارند در مباحث درون دانشگاه، استقلال دانشگاه را مورد هدف قرار داده است.

به گزارش جماران، محمد رضا عارف در پاسخ به سوالی در خصوص مباحث پیش آمده درباره عدم تمدید قرار داد دکتر شریفی زارچی با اظهار تاسف شدید از نحوه برخورد هیأت های جذب با اساتید نخبه دانشگاه ها، گفت: بارها چه در جلسات خصوصی و چه در سخنرانی ها و مصاحبه های

عضو دفتر رهبر انقلاب:

نزدیک قله ایم!

مهدی فضائی، عضو دفتر رهبر انقلاب اسلامی با هشتک «نزدیک قله ایم»، در توییتر شرایط فتح قله ها را تشریح کرد و نوشت: «هم خاطرات برخی فاتحان قله های مرتفع جهان: (۱) دشوارترین لحظات، لحظات قیل از فتح قله است. (۲) برخی در نزدیکی قله مایوس شده بر میگردند! (۳) برخی از کسانی که قیل از رسیدن به قله، از ترس یا خستگی بر می گردند، در بازگشت می میرند! (۴) غرور، بزرگترین آفت صعود است. (۵) فتح قله، وصف نشدنی است!»